

УРОКЪ ПРЪВЫЙ. PREMIÈRE LEÇON.

Ч л е н ъ.

Единственно число отъ мъжескый родъ ¹⁾.

Именителенъ, тѣ.	Nominatif, le.
Родителенъ, —	Génitif, du.
Дателенъ, —	Datif, au.
Винителенъ, —	Accusatif, le ²⁾ .

До Училищн-шъ. Учителъ-тъ трѣбува да задава на ученицы-ты си въпросы по разны начинны, та да ги обучава. Всякий урокъ съдържава четыре нѣкта: пръво, ученикъ-тъ си казва урока; второ, учителъ-тъ прѣглядава упражненія-та на единъ отъ ученицы-ты съ гласъ така, что-то да чюжтъ вси; трете, прѣдлага имъ въпросы-ты, кои-то ся съдържава въ напечатаны-ты упражнения, и най-сѣтнѣ прѣдлага имъ новы въпросы отъ всички прѣминхлы уроцы. Учителъ-тъ може да дѣли единъ урокъ на два, или два-та на три, или да събира два урока въ единъ наспротивъ умствен-но-то развитіе на ученицы-ты.

¹⁾ Французскый языкъ има само два рода: мъжескый и женскый; членъ-тъ *le* показаме съ членъ *шъ*, който е членъ за мъжескый родъ у нашій языкъ, нъ може бы имя-то, кое-то на французскый е отъ мъжескый родъ, да е отъ женскый или отъ срѣдній родъ на българскый; а тая разлика въ рода на имена-та е една отъ най-голѣмы-ты мжнотіи за чюжденцы, что учать тоя языкъ; най-много усѣщатъ тѣж мжнотіи въ оныя имена, на кои-то родъ-тъ не е естественъ нъ грамматическы.

²⁾ Винительный падежъ на члена отъ имена-та, отъ мѣстоимѣнія-та и отъ причастія-та е еднакъвъ съ именительный.